

Antud töö eesmärk oli välja selgitada kergliiklejatele ohtlikud infrastruktuuriobjektid ja esitada parandusettepanekud, kuidas parandada kergliiklejate olukorda Eesti suuremates linnades. Probleemi tõsidust ilmetasid õnnetuste kontsentreerumine Tallinnas, Tartus, Narvas ja Pärnus.

Töö käigus analüüsiti Eestis viie aasta jooksul toimunud õnnetusi kergliiklejatega. Kõik õnnetused kaardistati ning leiti koondumiskohad. Koondumiskohtadest tehti kitsendatud valik vastavalt kriteeriumidele. Valitud kohtadele teostati põhjalik analüüs ning formuleeriti parandusettepanekud. Anti hinnang üldisele kergliiklejate olukorrale Eesti linnades.

Tulemustest ilmnes, et kergliiklejad kannatavad sageli halbade infrastruktuuriobjektide tõttu. Primaarne on sõidukijuhtide heaolu ning kergliiklejad on teisejärgulised. Tõsine on probleem just teeületuskohtade paiknemisega. Ülekäigurajad asuvad peamistest jalakäijate marsruutidest väga kaugel ning ei ole atraktiivsed kergliiklejatele. Konfliktid tekivad jalakäijate ja jalgratturite vahel, sest mõlemal osapoolel puudub ühtselt mõistetav liikluskeskkond.